

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apollinis Judicium politicum in Monteparnasso Contra Monarchiae sectatores

Boccalini, Traiano

Messinae, 1671

Comes de Fuentes in Parnassum intromittitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13233

felicissimum aureum sæculum appellare
adigar.

*Comes de Fuentes in Parnassum intromit-
mittitur.*

Illustrissimus Didius Ensius Gusman-
nus, Comes de Fuentes Parnas-
so receptus, in ultimum consistorium
non sine gravissima censura admissus
est, quia exactissime sibi Apollo demon-
strari volebat, nunquid illo tempore,
ex quo multos per annos imperium Du-
catus Mediolanensis obtinisset, ali-
quo pacto excellentibus Italiae viris tæ-
dio fuisset, qui ab Apollinari majestate
merito vocabantur primogeniti litera-
rum, ea propter, quod res soleant
elegantissimas mira pangere ingenii
ubertate. Quamvis vero inter cætera
tanti viri crimina maximo ei damno
foret accusatio ea, quod Mediolani
non tam regundo populo operam de-
disset, quam pestiferæ agriculturæ, se-
minan-

minando zelotypias ac dissensiones, ut
 ita diffidentiam in Italia principibus ex-
 garegem suum gigneret, quorum o-
 pem, & animos, omni industria, at-
 que animadversione illi debuisset con-
 ciliare: gravissimæ nihilominus accu-
 sationis crimen, certissimum hoc, quod
 afferebatur de eo indicium, penitus re-
 movit. Quod nimirum in Italia natura
 fuisset portentum, monstrum omnino
 inauditum, obsequentissimum Hispani-
 nis, & alienum à pecuniis. Fuentes
 ea de causa dignus, qui inhabitaret
 Parnassum, visus est. Et quoniam Ap-
 ollo de eo jam opinionem concepe-
 rat, tanquam summo cultore justitiæ
 capitalique nugarum inimico, à quibus
 immundiciis illum purgasse norat Me-
 diolanensem ducatum, & triremes in-
 onerasse Hispanicas: curam illi defe-
 rebat Poëtarum satyricorum, sum-
 ma cum potestate animadvertendi in
 eos, si quando tempestates in Parnasso
 concitarent; distichis famosis infringe-
 rent

rent

rer
 nu
 mi
 ad
 ter
 pra
 sue
 Ad
 her
 me
 affi
 hoc
 in l
 Na
 Pel
 col
 edi
 fue
 pol
 neg
 por
 sine
 ret
 pot

rent laudes, vel aliter magnorum immi-
 nuerent virorum existimationem. Co-
 miti à magno Fori cancellario diploma
 admissionis in splendidissima aurea pa-
 tera missum est, quo pristinam gratiam,
 prerogativam, honorem, salarium con-
 suetum, retenturum ei addicebatur.
 Additum etiam edictum, quo prohi-
 beretur egressu ex ædibus, durante
 mense Martio. Non leviter mœrore
 afficiebatur Fuentes ob improvisum
 hoc edictum, quod non continebatur
 in literis Bartholomæi Alviani, Petri
 Navarri, Antonii Levæ, Marchionis
 Pescaræ, & aliorum tribunorum ejus
 cohortis. Idcirco unice rogabat, ut
 edictum hoc abrogaretur. Sed omnia
 fuere frustra, libere eum monente A-
 polline, ut acquiesceret: quippe si
 neglexisset negotium illud maximi
 ponderis, fore ut mundum relinqueret
 sine luce, ac nisi ipse hoc mense fuisset
 retentus, ne humanum genus affligere
 posset solitis suis pravis moribus, com-

moturum in hominibus perniciosos humores, quos concoquere postmodo non posset: idcirco se nolle, ut in Parnasso quispiam appareret hoc tempore, in quo omnes isti defectus concurrerent. Populus nihilominus Hispanus, quia admodum solet efferri prosperis rebus suis, ingenioseque tegere, si quid adversi acciderit, ignibus artificiosis, pyrecbolis, sclopetorum explosione, signum incredibilis dabat lætitiæ, quod comes in Parnassum admissus esset. Exacta vero dimidia parte noctis, cum regia area Hispanorum monarchiæ esset principibus avidis istarum novitatum repleta, abibat unusquisque tolutim. Fuentes vero sive naturæ turbulentia, aut servili animo, & novitatum cupido, aut propter quasdam similtates privatas, vel ut Italiæ perturbaret quietem, in scenso equo obtulit sese in modum militarem, cum oporteret sese pacifice gerere. Adibus pedem efferebat. Dumque tentat prin-

principi alicui incendiariam facem
admovere, ipse tam celeriter ignem
concepit, ut ea inter manus illius
rumperetur. Flamma adeo faciem
ejus ussit & fœdavit, ut subito ex Par-
nasso se fugâ proriperet: sive id fa-
ctum, ut nonnulli dicunt, quo cura-
retur in loco abdito, sive, ut alii opi-
nantur, propter pudorem in se conver-
si mali damnique, quod alteri volebat
inferre. Nec sane ab vero abludit,
eum hac de causa aufugisse, ne ridere-
tur ab hominibus, tanquam qui tali
facto plane perditum issent gloriam at-
que existimationem, quam tot anno-
rum curriculo sibi recta Mediolanensi
gubernatione, rebusque eximiis in Bel-
gica gestis, comparasset.

*Omniū ditionum errores in Parnas-
so examinantur.*

Cum non aliud Apollini esset nego-
tium, quod magis ejus vexaret a-
nimum,